

॥ २३ ॥ अतियोगं आहारादीनां यथोक्तं नात्यश्वत्स्तुयोगोऽस्ति न चैकांतमनश्चतः न चातिस्वप्नशीलस्य जायते नैव चार्जुनेति ॥ २४ ॥ आत्मेति विप्रकर्षमुत्कर्षं नीचादुत्कर्षेनेच्छेदपितृच्चादेवेति भावः ॥
 ॥ २५ ॥ आत्मनो गुणाः क्षयरेष्वर्थतदुभयात् गुणक्षयादितिसमाहारः क्षिपंति निदिंति ॥ २६ ॥ अनुच्यमानाः शिष्यमाणाः ॥ २७ ॥ विपश्चिद्विदुषाः अद्वेष्टा सर्वभूतानां मित्यादयः महद्यशो ब्रह्म न तस्य शेषे
 कश्चन तस्य नाम महद्यश इति श्रुतिप्रसिद्धेः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ असत्सारवर्जितं यथास्यात्तथा प्रोक्तः ॥ ३२ ॥ मूढानां भिति यथा सूर्यः सूर्यकांतयोगात्स्वस्याग्निरूपत्वं दर्शयति एवं क्षुद्रोऽपि कुश
 नात्यर्थमुपसेवेत श्रेयसोऽर्थो कथंचन ॥ २३ ॥ नक्तं चर्यां दिवा स्वप्नमालस्यं पैशुनं मदं ॥ अतियोगमयोगं च श्रेयसोऽर्थो परित्यजेत् ॥ २४ ॥ आत्मोत्कर्षं न मार्गे त
 परेषां परिनिदया ॥ स्वगुणैरेव मार्गे त विप्रकर्षं पृथग्जनात् ॥ २५ ॥ निर्गुणास्त्वेव भूयिष्ठमात्मसंभावितानराः ॥ दोषैरन्यान् गुणवतः क्षिपंत्यात्मगुणक्षयात् ॥
 ॥ २६ ॥ अनुच्यमानास्तु पुनस्ते मन्यंतु महाजनात् ॥ गुणवत्तरमात्मानं स्वेन मानेन दर्पिताः ॥ २७ ॥ अब्रुवन्कस्य चिन्नांदां मात्मपूजामवर्णयन् ॥ विपश्चिद्विदुषां
 पन्नः प्राप्नोत्येव महद्यशः ॥ २८ ॥ अब्रुवन्वाति सुरभिर्गंधः सुमनसां शुचिः ॥ तथैवाव्याहरन्भाति विमलो भानुरं वरे ॥ २९ ॥ एवमादीनि चाभ्यानि परित्यक्तानि
 मेधया ॥ ज्वलंति यशसालोके यानि न व्याहरंति च ॥ ३० ॥ न लोके दीप्यते मूर्खः कवलमात्मप्रशंसया ॥ अपि चापि हितः श्वभ्रे कृतविद्यः प्रकाशते ॥ ३१ ॥ असदु
 चैरपि प्रोक्तः शब्दः समुपशाम्यति ॥ दीप्यते त्वेव लोके षु नैरपि सुभाषितं ॥ ३२ ॥ मूढानां मवल्लिप्तानां मसारं भाषितं बहु ॥ दर्शयंत्यंतरात्मानमग्निरूपमिवांशु
 मान् ॥ ३३ ॥ एतस्मात्कारणात्प्रज्ञां नृगयंते पृथग्विधां ॥ प्रज्ञालाभो हि भूतानां मुत्तमः प्रतिभाति मे ॥ ३४ ॥ नापृष्टः कस्य चिद्भूयान्नाप्यव्यायेन पृच्छतः ॥ ज्ञा
 नवानपि मेधावी जडवत्समुपाविशेत् ॥ ३५ ॥ ततो वासं परीक्षेत धर्मनित्येषु साधुषु ॥ मनुष्येषु वदान्येषु स्वधर्मनिरतेषु च ॥ ३६ ॥ चतुर्णां यत्र वर्णानां धर्मव्यतिकरो भ
 वेत् ॥ न तत्र वासं कुर्वीत श्रेयोऽर्थो वै कथंचन ॥ ३७ ॥ निरारंभोऽप्ययमिह यथा लब्ध्यापजीवनः ॥ पुण्यं पुण्येषु विमलं पापं पापेषु चाप्नुयात् ॥ ३८ ॥ अपामग्नस्तथैव दोषश्च
 स्पर्शं वेदयेत यथा ॥ तथाप्यस्यामहे स्पर्शं भुभयोः पुण्यपापयोः ॥ ३९ ॥ अपश्यंतो नु विषयं भुंजते विषयां भुंजते विषयां शिनः ॥ भुंजानां श्यात्मा विषयां न्विषयां न्विद्वि कर्मणां ॥ ४० ॥
 ब्रह्मो गच्छुर्द्रुमं तरालानं दर्शयतीत्यर्थः ॥ ३३ ॥ नृगयंते श्रेयोऽर्थिनः पृथग्विधां नानाशास्त्रभेदभिन्नां ॥ ३४ ॥ वासं परीक्षेत वस्तुमिच्छेत् ॥ ३५ ॥ व्यतिकरः संकरः ॥ ३६ ॥ आमुयात्संगमात्रेणैवे
 त्यर्थः ॥ ३८ ॥ अत्र दृष्टांतमाह अपां भिति अबादीनां संगमात्रं यथा शीतोष्णसुखदुःखदंतथा सदसत्संग एव पुण्यपापदइत्यर्थः ॥ ३९ ॥ विषयं विषयमनुवर्तत इत्यनु विषयो रसः तमपश्यंतः इदं मधुरमिदं तिक्त
 मित्यनालोचयंतः केवलं गतं पूरणमात्रार्थं भुंजते विषयो देवतादिशेषं तदशनशीलाः शिष्टाः ये तु आत्मविषयान्बुद्धेर्विशेषतो बंधकान् रसविशेषान् परीक्षापूर्वकं भुंजते तां कर्मणां विषयान् कर्मपाशगोचरां न्विद्वि इ
 द्विद्विषयकाणां कदाचिदपि न संसारोपरमसंभावनास्तीत्यर्थः ॥ ४० ॥